

Abbas Ünal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

2.9.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Altı-yedi yaşında bir çocuk

Altı-yedi yaşında bir çocuk seninle yaşatmak istediğim
Büyütmek demiyorum,on yaşında da evlatlık alabilirdik
Doğuralım da değil istediğim
Her doğumun sevinci bebeği şımartıyor biliyorum
Onun incinmesinden korkuyorum

Altı-yedi yaşında bir çocuk
Yalnız oynamayacak kadar büyük
Oyun olduğunu bilecek kadar küçük

Bırakalım düz bir ormana
Dereler ne coşkun aksın-irkilmesin-
Ne de yerinde dursun-içtiği sular kirlenmesin-
Gülüşün hafif bir yağmur olsun,çiçekleri beslesin
Dokunuşum esinti olsun,yüzünü okşasın
Kelebeklerle oynasın
Kuşları dinleyip dans etsin
Geceler yok kötülükler yaşamasın

Sen ve ben yaşlansak ta o hep aynı yaşta kalsın

Abbas Ünal

Anneme,

Aç yüreğini yarım,uzat dizlerini,
Kalıcıyım bu gece.

Sen de gördün ya geldiğim engebeli,uzak yollardı.
Aslında uzak,beni doğurduğun gün başladı.
Tırnak etten ayrılıyormuş da,bir parçasını yüreği yapıyormuş kıymetlim.

İlk sevdam,ilk ayrılığım,
Seni taşıırken göğsümde,çoğunun girmeye çekindiği sulara daldım.
Omzum düşmüşün yanında,yel değirmenlerine savaş açtım.
Acıyla közlendim,mutluluğu gürültü saydım.
Girdim kendi bedenime,uzun inzivalarda sesini aradım.

Ayaklarım değil duan getirdi beni yanına.
Atmaz mı şimdi,kavuştı bak beden canına.

Yüzün yüzüme dokunsun,
Elin elime değsin,
Bir dalda buluşalım,
İki beden bize ayrılık olsun.

Yolcun olayım yolum,
Tesbihin olayım nurum ol,
Yıldızın olayım semam ol,
Kelimen olayım şiirim ol,
Damlan olayım yemişim ol,
Yemişin olayım cennetim ol,

Uzat dizini yarım,aç koynunu,
Sarılıp uyuyayım.

Abbas Ünal

Annesi,bir daha bırakıp gidersen yalnızlığımı,

Annesi,bir daha bırakıp gidersen yalnızlığımı,
Tek başıma bakamayacağım.
Bir suratsız kalabalığın ortasına,
Anda koyup kaçacağım,bir anda.
Gözleri yaşlı,elleri soğuk,hıçkırarak arkamdan bağırarak.
Dönüp bir kez olsun sarılmayacağım.
Öksüz yalnızlığıma...

Şonra başka bir isim koyacaklar,
Öyle kimsesiz bırakmayacaklar,
Geceleri yalnız bir sigara içeceğim.

Abbas Ünal

Ardından

An,kaçırıp götürürken çocukluğumuzu
Zaman,geçen günlerin hatırına dizinde sallıyordu

Zevkle verdik bir parçamızı gidene
Yerine bir parçasını çektikte içimize
Ayrılık denmez buna
Yaşam ileriye doğru akmasa...

Ne desem teselli olmayacak şimdi bekleyene
Ey giden çözülsün buzun sende bir şeyler söyle

Hiç anlaşılamayacağız değil mi
Göz yaşlarımız aynı anda aynı şeye akmadıkça
Hiç birimiz büyümeyeceğiz
Babamızı bir hastahane bodrumunda uğurlamadıkça

Abbas Ünal

Bilirim kabuğudur yarayı taze tutan

Bilirim kabuğudur yarayı taze tutan
El dokunur acımaz da
Çirkin görünür bakana
Ki ben nerede bir yağmurla karşılaşsam
Kaldırırım dişimi sıkıp kabuğumu
Belki özlediğimden tanıdık acıyı
Belki bu akıntıyı sevdiğimden

Abbas Ünal

Biri buluyum derken beni kaybetmeyeyim.

Biri buluyum derken beni kaybetmeyeyim.
Beni buluyum derken biri kaybetmeyeyim.

Tövbe!
ben bir değilim.
Bir benim içimde.
Bir benim nefesim...

Abbas Ünal

Camlar arkasında

Tozdu.
Yağmur yağdı.
Çamurlu yollardan geldi aklıma.
İnsanlık borcu,yazmasam olmazdı.

Ankara'nın erimiş,terli yaz günlerinde,
Ve puslu,şessiz kış günlerinde,
Aka sokağı gelip geçenler için üç dakika.
Pencere karşısındaki Ahmet için haftalar,aylar,seneler...

Sen üzülme annesi.
Ahmet basacak,çıkacak merdivenleri...

Mavi önlüklü çocuklar sabahları sokaktan geçip okula gidiyorlar.
Ahmet'in öğretmeni kaldırımalar,sokak lambaları,gelip geçen arabalar...
Yazı tahtası yerine buğulanmış camlara resimler yapar.

Başı önde,suskun işe giden ağabeyler,ablalar.
Bir gün de kaldır başını,bir el ver.
Ahmet sabırla her geçenden bir selam bekler.

Ne cebinde pahalı telefonu,
Ne cüzdanı ne parası.
Sanki hepimize uygarlığın çirkinliklerini öğretir de.
Biz anlamaz inatla kıyaslarız ötekiyle,berikiyle.

Zayıf tutar da bardağı,çatalı,kalemi,
Elleri atom bombasını bulan fizikçiden daha şerefli.
İnce çalılar gibi kırılğan,serçe yuvası elleri.

Bir keresinde yaşıtı bir kız penceresine baktı.
Ekmek beyazı yüreği yerinden fırlayacaktı.
Ne düşündü kim bilir?
Aşağı inebilseydi.
Elinden tutabilseydi.
Sevseydi.
Sevilseydi.
Ne biliyim en azından karşılıklı bir bardak limonata içselerdi.
Soruyu acıyla çarpan ümitler ve özlemler.

Ümitler...
Özlemler...

Şimdi düşünüyorum da neden diye ağır adımlar?
Neden diye çekilen onca zahmet,elem ve çile?
Bu dünyada bir şeyler de temiz ve günahsız kalabilirdi belki de.
Belki de sorgusuz,sualsiz girebilmek içindi.
Annesiyle el ele,
Ayağının altından nehirler akan,yemişlerle dolu cennete...

Abbas Ünal

Daha iyi duyabilmek için seni

daha iyi duyabilmek için seni
müziğin sesini açtım
daha iyi anlayabilmek için seni
beynimde bir kalabalık yarattım
daha kolay öldürebilmek için seni
kendimi kandırmadım
daha uzun yaşayabilmek için sende
sana bir sürpriz yaptım

Hiç'te farkında olmadan yaptım

Abbas Ünal

Dolaşım

Sana bana
Sabah caddeye bıraktığın tebessümü,
Akşam dönüşte geri alacaksın.

Bir parça böl şimdi ekmeğinden.
Birazdan görmediğin Afrikalı çocuk doyacak.

Bir kibrit yakarsan kışın ayazında,
Sibirya halkı yıllar sonra çocuklarını ısıtacak.

Bir tohum ek kapının önündeki bahçeye.
Güller sıra sıra dünyayı saracak.

Ve onlara
Dün çaldığın petrolerin zehrini,
Yarın soluduğunda kanser olacaksın.

Bugün senin için gökdelen yapan elleri,
Yarın yıkmak için çekiçler,balyozlar dolduracak.

Sonra
Ne zaman? nerede? nasıl diye sorma.
Sayılar kandırır,saatin tik tak sesine kanma.

Kısacası
Dolaştığını bilmelisin.
Bu yer değişikliğine yaşamak diyeceksin.

Abbas Ünal

Dün,Bugün,Yarın

'Her şey daha aklındayken zor olacak kaldırmak,
Anlayamadıkça daha da ağırlaşacaksın...'

Odanın içinde bir şarkı,
Şarkının içinde bir kadın,
Kadının içinde bir damla gözyaşı,
Gözyaşının içinde bir adam...

'Yeni bir sayfa açsan da hep eskileri yazacaksın,
Yeni yeni anlayabildiklerini yani...'

Odanın içinde bir kadın,
Kadının içinde bir şarkı,
Şarkının içinde bir adam,
Adamın içi boş...

'Geçip giden yalnız mazi mi sanıyorsun,
Mazinin içinde sen de yok musun? '

Kadının içinde bir oda,
Odanın içi boş,
Şarkının içi boş,
Adamın içi boş...

Abbas Ünal

Elde değil geçiyor zaman.

Elde değil geçiyor zaman.
Büyümüşüm dostum, yaşıma değil yaşıtıma bakınca anladım.
Öyle yaşamın ortasından, sonundan değil korkum.
Her geçen gün geçmişimden uzaklaşıyorum.
Her geçen gün azalıyor o en güzel duygular.
Oysa ne de güzeldi, her şeyi ağlayarak anlattığımız yıllar.

Abbas Ünal

Gazze'ye

Geleceğe atılıyor bombalar
Ve ölen her çocuk,arkadaşına bırakıyor vasiyetini

Dolar sayıp tetiğe basan mahluklar,vurabilir mi rüzgarı?
Tanklar bulutları durdurabilir mi?
Bombalar güneşle başedebilir mi?

Ölen çocuğun vasiyetidir
Tüm dünyanın ortak yalanı yıkılıp
Gerçek israil topraklarına kurulacak

Abbas Ünal

Gidene

kara kış gidenin narkozudur.
bir sıcak yere girmeye görsün,
duygular erir,
ayrılık başlar...

Abbas Ünal

Gökyüzünde parlayan iki yıldıza benzetiyorum ikimizi

Gökyüzünde parlayan iki yıldıza benzetiyorum ikimizi
Karardıkça etraftaki ışıklar
Her şey o kadar güzel
Oysa yaklaştıkça birbirine benzeyen
Yaklaştıkça birbirinden farklı
Yaklaştıkça benzer tarafı kalmadı
Apayrı iki taş parçası

Aşk yalnız ve karşılıksızken aşk oluyor
Biraz doğa gibi
Daha çok tanrı gibi
En çok senin gibi

Abbas Ünal

Güneş,sokağımı çoktan bırakıp gitmişti.

Güneş,sokağımı çoktan bırakıp gitmişti.
Lambaların sarı ışıkları,asfalta yol adını veriyordu.
Kaldırımlar,yollardan kısa bir ömür kadar yüksekti.

Ben balkonda oturuyordum.
Sessizlikti.
Sigaramın dumanı,rüzgara refakat ediyor.
Bakışlarımın adımları,yolcuları taşıyordu.

Her şey tüm sıradanlığıyla ilerliyordu.
Sokak sakinleri birer birer evlerine girdi.
Herkes aynı kapıdan binaya giriyor,
Ancak kimileri merdivenleri çıkıyor,
Kimileri merdivenleri iniyordu.

Düşündüm de...
İnenler,çıkanlardan şanslıydı.
Güneş sokağıma geldiğinde,
İndikleri merdivenleri birer birer çıkacaklardı.

Siyahın örttüğü tüm kiri öldürecekti.
Güneşin sokağıma geldiğinde,
Sarı ışıkları...

Abbas Ünal

Hem de deli gibi kıskandığım sevgilinden

hem de deli gibi kıskandığım sevgilinden
titreyen sesinle biz ayrıldık sonrası
birazda ben biriktirdim göz kapaklarımda yaşlarını

her görüşümde
arkadaşlarıyla konuşurken gözlerini
birazda ben içime çektim sevincini

bağlandım
yeterliydi saçlarının bir tek teli

ne getirsem aklıma
sesin,gülüşün,bakışlarından bir parça

hangi sokağa çıksam
köşesinde yaşadığımız bir hatıra

ne zaman,nereye gitsem
hep sen yanımda
hep senin yanında

yalnız değilim
sensiz olduğumu sanma

Abbas Ünal

Hep Yağmur Altında Kalmışsın

Hep yağmur altında kalmışsın
Seni korkutan kelimeler arasındaki mesafe
Yalnızlığı yaşamalısın
Bir cümleye iki kelime fazla beklide

Hep başkalarına anlatmışsın
Bir insanın diğerini anlaması mucize
Sessizliği yaşamalısın
Bu şarkılar seni anlatmıyor bence

Hep yanlış tarafta aramışsın
Bu gece bir yalan söyle kendine
Hayalleri yaşamalısın
İnsan böyle böyle deliriyor işte

Abbas Ünal

Hesaplaşma

Yağmur benden önce yapmış hesabını
Kendimden önce adım gitmiş cadde boyuna
Gençlik gözyaşlarından sonra beyhudedir hayat
Sürüklenip gidiyorum akan suyla
Cadde boyunda bir oluğun koynunda

Abbas Ünal

İki parmağının arasında sağ tarafım

İki parmağının arasında sağ tarafım.
Biraz çeksen kendine sarılacağız.
Ayırsan iki parmağın birbirinden uçup gideceğim.
Çek demeye hakkım yok.
Ayırmak mı? Onu sen bilirsin.
İki parmağının arası hassas ve sevimli.
İki parmağım kırmızı gelinciklerin gövdesi.
Parmağın biri senin biri benimki.

Hem yazanı hem de okuyanı düşünmek benimkisi.

Abbas Ünal

İlk ders

Oturduđu duvarın kendisini gördüğünden habersiz,
Kendisi duvarda oturduğundan habersiz bakıyordu.
Elindeki tütünü her çekişinde yarasına basıyor,
Tütünün dumanı havanın ağırlığından habersiz dalgalanıyordu.

Beni fark etmedi.
Nerede dert görsem payımı ararım.
Yanına yaklaşmak istedim.
Yanına yürürken onun tütününden yaktım.
Duruşunu taklit ederek yavaşça yanına oturdum.

Kalktı.
Gitti.

Bana terk etmeyi öğretti.

Abbas Ünal

İlyasbey'de

Bir ihtiyarın beline girer gibi giriyor şimşek köye.
Daha gidecek yeri var da toprak dur diyor sanki.
Öldürme bırak,yaşasın acısını...

Derininde koca bir geçmiş var köyün.
Bugün yaşananların birkaç nesne azı.
Bugün yaşananların yıllarla çarpımı.
İsimleri Osmanlıca yazılı mezar taşları...

Bir taraftan da geleceğe hazırlıyor toprak,gökyüzü.
Yenilemese de yineliyor yüzleri.
Ne kadar da babana benziyorsun diyor biri.
O da böyle toprak ve gökyüzüydü...

Sonra yine yaz,sonra kış...
Sonra yaz güneşin de bir kere daha yarılıyor toprak.
Öldürme bırak,daha yaşayacak acısını...

Abbas Ünal

Kadın Yalnız Siyah

Kadın yalnız siyah
Siyahlar arasından bakan iki siyah göz
Bu gözlerde bir saniye kalmış yalnız adam
Kadın kaçırmış gözlerini
Adam çok uzaklara dalmış
Kadın getirip vermiş adamın gözlerini
Adam çok uzaklarda kalmış
Adamın üzerinde yalnız siyah

Abbas Ünal

Kapı

Toplanın çaresizliklerim aramaya gidiyoruz
Söndürün renkleri ışık girmesin
Ne varsa aşka dair alın yanınıza
Nefretleri okşayarak savuşturun
Arının dün denen çuldan Çabuttan
Bir dar kuytuda noktalaşmaya gidiyoruz

Her neyse o nokta
Başlangıçta ve bitişte
Meyvenin çekirdeğinde, çiçeğin tozunda
Anne Rahmi'nde, toprağın içinde
Yağmurun damlasında, güneşin ışığında

An mı desem, can mı desem?
Bir mi desem, tek mi desem?
Yaradan mı desem, kul mu desem?
Neyse o nokta?
Nokta mı desem?
Aramaya gidiyoruz...

Abbas Ünal

Kapıyı Vurup Kaçmalar Yoktu

Kapıyı vurup kaçmalar yoktu
Boş vermişim umudu
Çocukluğun gürültüsü yoktu
Boş vermişim mutluluğu
Başka renkler yoktu
Her yer simsiyah oluyordu
Ben geceleri sevmiştim

Dikkat çeken birileri yoktu
En ön koltukta oturuyordu
Soluk yüzü az görülüyor
Saçları uzundu
Ara sıra birileri gelip önümü kapatıyordu
Adına yalnızlık demiştim

Herkes uyumuş oluyor
Kimse sevişmemizi bölmüyordu
Aynadaki bakıp yüzünü geri çeviriyordu
Her gidişi için bir sigara yakılıyordu
Ben yalnızlık ve geceleri sevmiştim.

Abbas Ünal

Karlı tepe melekleri

Gördüklerimle duyduklarıma misafir oldum bu akşam.
Orada yazdım bütün bunları...
Yine bir gün melekler karlı tepeye inmişlerdi.
O olmasaydı dedi içlerinden biri.
O olmasaydı,ben anne olur muydum hiç?

Dünyanın kaldıramadığı evladını sırtında taşıyan,
Parmaklarını kelepçe yapıp kızına,oğluna dolayan,
Her gün yeniden doğuran,
Her gün yeniden temizleyen,büyüten,bakan,
Kim otursa sofrasına azını ortaya koyan,
Sessiz,sabırlı,inançlı,uysal,düşünceli,
Karlı tepenin melekleri...

Yavrusuna uçmayı öğreten güvercinler misali,
Uçsun da maviliklere,kurtarsın kendini der gibi,
Her sabah üçer beşer gelirlerdi.
Anlamak,bilmek de ibadettir.
Her gün ev ile okul arasında tavaf ederlerdi.

Sonra bir araya geldiler mi?
Bir meleğin dünyasında ne var ancak bir başka melek anlar.
Başlarıydı gülüşmeye.
Bak aynı bana benziyor yaşadıkları dercesine.
Aynı gözlerle bakmışlar güneşin ve ayın dönüşüne.
Taktiri ilahiye...

Aklını ikiye kesip yarısını evladında bırakan,
Elini,ayağını,ağzını kızına ve oğluna adayan,
Kaşığını şefkate,yüreğini sevgiye daldırıp yavrusunu doyuran,
Heveslerine kanat takıp gökyüzüne bırakan,
Ömürlük kulu,hizmetçisi,kesesinden ayırmayan-ayrılmayan-
Ak saçlı,özlem bakışlı,mavi-beyaz kanatlı,cennet hediyeli,
Karlı tepenin melekleri...

Yine bir gün ellerinde nakışlarıyla gelmişlerdi.
Süslemek için tepelerini ve çok sevdikleri evlerini.
Dünü,bugünü bırakın da dedi içlerinden yaşlı biri.
Yarın bizim gideceğimiz yer malum belli.
Ağır bir sessizliğe büründü odanın içi.

Ben olmasam dedi son kez içlerinden biri.
Ben olmasam o çocuğa hiç evlat derler mi?

Tozuna-kirine,yağmuruna-yaşına aldırmayan,
Yanardağlara girse bir kez ahlamayan,
Bir tek yarını düşününce gözleri dolan,
Bazen tedirgin.Çoğu zaman dimdik sağlam.Sevecen,merhametli,
en çokta yalnızdır.Karlı tepe'nin melekleri...

Abbas Ünal

Kırmızı Güneşin Denize Uzanması

Kırmızı güneşin denize uzanması;
dayamışsın elini başına,
gülüşün yüreğime uzanıyor.
Birkaç bulut geçince gelecek bahar sevgilim.
birkaç çocuk düşüp kalkınca,
gülsünler diye bu hallerine,
Bahar gelecek sevgilim.

Abbas Ünal

Kızıma,

Mutluluk koşturuyor evimin içinde.
Gül fidanına sarılıyorum, dikensiz her yerine.
Dudaklarındaki nem, hayat suyu yüreğimin.
Aşkın ilk demleri, yıldız gözlerin.

Hangi yerini aldıysan bedenimin,
Unutma, ne zaman sıkışsan geriye kalanı da senin.
Nerede, ne zaman bir yük düşerse payına,
Ver omzuma taşıyayım, ömürlük kölen benim.
Bir gün bir damla düşerse yanaklarına,
Tuzu değmesin dudağına, çağır beni, gelir içerim.
Ay çatlasın, parçalansın,
Güzel yüzüne nazar değmesin.

Kızım,
Beraber başladık bu yola.
Sen, ben, annen, kardeşin.
Ayrılık yok bize.
Benim içimde sen, senin içindeki benim.
Bir gün biri derse sana; 'haydi kalk gidelim.'
Bana hiç sorma kızım.
Ben seninle gelirim.

Abbas Ünal

Kimisi tiyatroydu diyor

Kimisi tiyatroydu diyor
Kimisi deneme tarzı
Kimisi galiba deliydi
İki kişilik bir gösteriydi
Adam yaşamdan bahsetmişti
Salondan çıkan herkes kendince eleştirdi
Adam kendinden bahsetmişti

Abbas Ünal

Nefes

Đazı sabahlar da bırakıp bu dünyayı,
İnsan,gördüğü rüyayı hatırlamalı.

Abbas Ünal

Öğretmenlere,

Gitmektir öğretmenlik.
Ülkenin en yalnız köşelerinde,
Soğuk bir mahrumiyet türküsüdür.
Yalnız karlar üzerinde söylenir.

Tebeşir tozu,boğaz ağrısı ve çocuk sevgisidir.
Kapalı sınıflarda mavi gökyüzüleri boyar,
Yuvasından yeni çıkan yavrulara uçmayı öğretiriz.
Sirtında kırk yavrunun heyecanını taşımaktır.

Gözü,kulağı,aklı olmaktan öte,
Çocuk olmaktır öğretmenlik.
Üfak şeyleri dert edinmekte,
Büyüyünce çocukta ağır yaralar bırakmasın diye.

Sonra çocukların o yıllarıyla,
Mesleklerine,anne-baba olmaya giden yolda,
Harfler döşeriz yol boyu.
O harfler duvarları,sınırları aşar.
Uzun,ağır yol işçiliğidir öğretmenlik.

Ucu mala dokunan bin derdine çocukların,
Arayıp,tarayıp bir çare bulamamaktır.
Eli cebinde üst kat komşusuna karşı,
Çoğu kapı çalışı hezeyandır öğretmenlik.

Şimdi sen çocuk,
Kanatların olgunlaşınca,
Ve uçmak için bu kuraklıktan mavi-yeşil ovalara,
Tut sırtımdan beni bırakma.
Savaşlar ve barışlar,nefretler ve sevgiler göreceksin.
Anlattıklarımı hatırla.
Ağırlığınca düşecek,hafifleyince kalkacaksın.

Sonunda,
Beklemektir öğretmenlik.
Uzun hatıralarla dolu emeklilik yıllarında,
Bak büyümüş,kanatlanmış,uçmuşta gelmiş demektir.
Aranmaktır öğretmenlik.

Abbas Ünal

Özgürlük

Geliyorsun ya ara sıra yeryüzüne,
Beşiğinde bıçak saplanmış kalbine,
Kızıl saçlı,kara gözlü,mavi yüzlü bebeksin.

Kırık güvercin kanadından uzak ve gökyüzünden yakın değilsin.

Siyah-beyaz senaristin sabaha karşı fikri,
Ki çok sigara öldürmüştür kül tablasında.
Finali,her şeyden kaçarak koşan çocuğun denizisin.

Kırık güvercin kanadından uzak ve gökyüzünden yakın değilsin.

En dolu yıllarında,önünde durana karşı gelmiş öğrencinin,
Çatışacaktır da içindeki ya da dışındaki hasımlarınla.
Gece yarısı hayali,tüm engelleri aşan eylemisin.

Kırık güvercin kanadından uzak ve gökyüzünden yakın değilsin.

Kadınli erkekli bir Avrupa toplumunun ortak düşüncesi,
Ve çok kan akmış sonra kısa sürmüştür bu savaş.
Birlikte işlediği tarlası,çalıştığı fabrikası,yediği ekmeğisin.

Kırık güvercin kanadından uzak ve gökyüzünden yakın değilsin.

Köy öğretmeninin akraba evliliğinden doğmuş kız çocuğuna,
Ki esareti; halası olacakken annesi olmuştur,oradan gelir.
Aylarca çabalayıp ta öğretemediği 'e' harfisiz.

Abbas Ünal

Saat Gecenin Dördü

Saat gecenin dördü
Son sigaramı az önce içtim
Hep aynı platonik şiiri dinliyorum
Sobanın ışığı yavaşça sönüyor
Divanda kalan ekmek bayatlıyor
Bir şeyler yazmaya başladım üstelik
Biraz sonra seni bekliyorum
Biraz sonra içeri gireceksin
Sarı saçlarına sarılıp ağlayacağım
Yavaşça dizine yatıracaksın
Yerdeki battaniye üzerimize serilecek
Çebinden iki sigara çıkaracaksın
İlk nefeste öksüreceğim
Elimi elinin üzerine koyacağım
Hiç konuşmayacağız ikimizde
Yüzümde bir anlık tebessüm olacak
Dışarıda zamansız birkaç köpek havlayacak
Yerimde donup kalacağım
Odanın içinde bir gel-git olacak
Sonra kalkıp bir fincan kahve alacağım
Oturup yerimde aynı anı tekrar yaşamaya çalışacağım

Saat gecenin beşi
Biraz sonra seni bekliyorum...

Abbas Ünal

Sana Henüz Seni Seviyorum Dememiştim

Sana henüz seni seviyorum dememiştim
Diyememiştim
Geçen yıldır çok iyi hatırlıyorum
Günlerim senden aldığım nasılsınlarla geçiyor
Okul kurulunda bu soruya az puan biçiliyor
Verilen süre nasıl olduğumu anlatmaya yetmiyordu
Sol elimde bir paket sigarayla eve taşıyordum seni
Odanın ışığını kapatıyor
İki mum yakıyor
Güzel bir müzik açıyor
Sabaha kadar anlatıyordum sana kendimi
Şarap şişesi oluyordun
Şarap şişesine anlatıyordum kendimi
Sınıfın önlerinde oturuyordun
Sadece arka sıralardan bakabiliyor
Sadece arka sıralardan sevebiliyordum gözlerini
Sana en çok yaklaşabildiğimde bir sevgili bulmuştun
Ve Atilla İlhan bu sebepten katil olmuştu
Sen artık onun sol elinde taşıyordun
Günlerim artık senden aldığım hayal kırıklıklarıyla geçiyordu
Eve yalnız gidip şarap şişelerini parçalıyordum
Bundan sonrasını hatırlamak istemiyorum

Abbas Ünal

Sen Gidersin Ölüm Gelir Aklıma

sen gidersin ölüm gelir aklıma
yaşanan tüm yalanlar sen aklımdayken yalan
sen gidince tüm yalanlar tüm gerçek
ve hiçbir yalan tat vermez insana
hiçbir ölüm ölüm olana kadar gerçek değildir
sonra bir bakarsın belki ölüm bir yalan
bir bakarsın ölüm bir gerçek sen bir yalansın
ve yalanla gerçek civarında bir ben
benden başka
benden de başka
bir ben
sen ben gerçek ölüm yalan
peki ben?
sen gidersin ölüm gelir aklıma
sen gidersen sonra
hareketsiz
yüzü koyun yatmış
sensiz bir ben
ölüm gelir odama

Abbas Ünal

Seni aradım en çok gözlerinde

Seni aradım en çok gözlerinde.
Belki ağlarsın,kendimi bulurum diye.

İkimizde yorgunduk.
İkimizde içiyorduk.
İkimizde yalnızdık.
İkimizde karanlıktaydık.
İkimizde konuşuyorduk.

Birden aynı şeyleri söylemeye başladık.
Birden beni buldun.

Başla hadi,
Ağla hadi!

Abbas Ünal

Sınırlar

Evlad acısı,
Ölüm sancısı,
Ve kardeş kavgası,
Her dilde aynı anlatılıyorsa,
Diller de değil düşüncelerde sınırlar...

Türkü,Kürdü,Lazı,Çerkezi,
Evlenmişse ve aynı halayı tutmuşsa,
Çocuklar doğurmuş,
Ve çocukları arkadaş olmuşsa,
İrklarda değil düşüncelerde sınırlar...

Nehirleri köprüler,
Dağları tüneller,
Denizleri gemiler bileştiriyorsa,
Ülkeler de değil düşüncelerde sınırlar...

Bir diyenle yok diyen aynı güneşi paylaşıyorsa,
Ezan okunan yerde çan sesi de duyuluyorsa,
Nefretin yerini hoşgörü alabiliyorsa,
İnançlarda değil düşüncelerde sınırlar...

Abbas Ünal

Sırtıma Tutunmuş Uzarken Ellerin

sırtıma tutunmuş uzarken ellerin
yürüyorum yanımda akan nehrin ters yönüne
ben gittikçe peşimde ellerin
yoruluyorum bir taşın üstüne nehrin üstünde oturuyorum
hemen üzerimde gözlerin bana bakıyor
ben mi taşıyorum seni?
açıp tepeden gözlerini bakan sen değil misin?
aklımı, aklımın sol tarafını nehre bırakıp,
al senin olsun deyip gidebilir miyim?
bir damla akıtsam aklımdan,
içinde benden ayrılıp gidebilir misin?
şansıma güvenmiyorum.
gitmek bir zaman sonra yorucu
kafamı bir kayaya çarpıp
bırakıp in da al seninim diyebilirim

ve teslim olmak sonunda kuşlar gibi uçmak rüzgarla aynı yönde
ayağa kalktım akan nehirle birlikte sana yürüyorum.

Abbas Ünal

Terk

Bir daha sevmeyecekmiş gibi bırakılmış kalbi.
Ağzının her yerine bulaşmış gece ve yalnızlık.
Sakalında,saçlarında ve paltosunda yılların kiri.
Çevre insanı deli diye tanırmış onu.
Ö çevre insanını başıboş ve soğuk bilirmiş.
Şarap parası olmayan günlerde yapıştırıcı alırmış.
Çoğu akşamını sokaktaki telefon kulübesinde geçirirmiş.
Katilinin cinayet yerine gelmesini bekleyen ölü gibi,
Yumrulur kulübe köşesine geçmiş çekermiş içine.
Yoldan geçenler bakınca,ayna sanar onları,küfredermiş yüzlerine.
Bir gece,sabaha karşı göçmüş kulübesinde.
Sabah yanından geçenler uyuyor sanmış.
Hepsi bu.
Bir terkin hazin sonu.

Abbas Ünal

Umut

yanına almışta bekleyen
dođan bir güneş
bir neşeli kahvaltı
derin bir nefes
tam yola çıkacakken
adımlarını bulamamış

Abbas Ünal

Ve Boyunca Oturamadığım Sandalyeler

Ve boyunca oturamadığım sandalyeler
Her yudumunu eksik aldığım fıçı biralar
Üç beş notasını duyup daldığım şarkılar
Son sözleri kulağında çınlayan esmer sevgili

Ve bir barda solgun iki arkadaş eşliğinde yaşamak
Ya da masanın üzerinden benden önce ölmeyecek bir ip eşliğinde atlamak

Ve boyunca oturamadığım sandalyeler...

Abbas Ünal

Yalnız çocuk türküsü

Dediler ki tek başına yapamıyormuşsun

Güneş tutsun ellerini çocuk
Yıldızlar göstere sin yollarını
Yağmur silsin gözlerini çocuk
Dallar tarasın saçlarını

Dereler içirsin sularını çocuk
Balıklar doyursun karınlarını
Bulutlar örtünsün üzerini çocuk
Topraklar giydirdin ayaklarını

Allah korusun seni çocuk
Meleklerle söylesin dualarını

Abbas Ünal

Yalnızın Őirleri

Soğuk ve çıplaktır yalnızın Őirleri,
Sabahlara kadar kış ayazında,
Gezer durur kelimeleri boş sokaklarda.
Her gece aynı kapıları çalar,
Ev sahibi arandığından habersiz.
Titrer çıplak kelimeleriyle kapı önlerinde.
Hoş...
Ne söylerse söylesin soğuk ve çıplak kalacaktırda,
Soluđu bir yürekle buluşmadıkça.

Abbas Ünal

Yazamamak

Yaşamak,öyle bir rüya ki;
Anlatabilmek için uyanmalı.

Abbas Ünal